KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1884/97

av den 26 september 1997

om ändring av förordning (EG) nr 1339/97 om inledande av en anbudsinfordran för bidrag eller avgift för export av vete till alla tredje länder

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96 [2],

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1259/97 [4], särskilt artikel 4 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 1883/97 [5] inleds en anbudsinfordran för export av vete till Ceuta, Melilla och vissa AVS-stater. De bestämmelseländer som anges i kommissionens förordning (EG) nr 1339/97 [6] bör därför ändras.

I kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter [7], senast ändrad genom förordning (EG) nr 815/97 [8], krävs att, i fall av differentiering av bidragsnivån i enlighet med destinationen, utbetalning av bidrag görs beroende av att bevis framläggs för att produkten har importerats i oförändrat skick till det tredje land eller ett av de tredje länder för vilket bidrag föreskrivs. Detta bevis krävs inom ramen för det anbudsförfarande som öppnas genom förordning (EG) nr 1883/97 för export av vete till Ceuta, Melilla och vissa AVS-stater. Export till andra tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som öppnas genom förordning (EG) nr 1339/97 görs med mindre gynnsamma villkor. Risken för bedrägeri är därför liten.

För att inte exporten till andra tredje länder skall störas, är det lämpligt att ge avkall på kravet att ett bevis på ankomst skall uppvisas. Ett intyg som utfärdas av medlemsstaternas behöriga myndigheter enligt vilket produkterna lämnat gemenskapens tullområde ombord på ett fartyg som är lämpat för sjötransport kan anses vara ett tillräckligt bevis.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1339/97 ändras på följande sätt:

1. Titeln skall ersättas med följande:

"om inledande av en anbudsinfordran för bidrag eller avgift för export av vete till alla tredje länder förutom Ceuta, Melilla och vissa AVS-stater".

2. Artikel 1.2 skall ersättas med följande:

"2. Anbudsinfordran gäller vete som skall exporteras till samtliga tredje länder förutom Ceuta, Melilla och de AVS-stater som anges i bilaga III."

3. Följande skall införas efter punkt 4 som punkt 4a:

"Artikel 4a

Utan hinder av bestämmelserna i artikel 18 i förordning (EEG) nr 3665/87 skall det inte krävas bevis för att tullformaliteterna för frisläppande för konsumtion uppfyllts för utbetalning av det bidrag som fastställs inom ramen för det aktuella anbudsförfarandet, om aktören framlägger bevis för att en kvantitet på minst 1 500 ton spannmål har lämnat gemenskapens tullområde ombord på ett fartyg som är lämpat för sjötransport."

4. Titeln på bilaga I skall ersättas med följande:

"Veckovis anbudsinfordran för bidrag eller avgift för export av vete till samtliga tredje länder förutom Ceuta, Melilla och vissa AVS-stater."

5. Följande bilaga III skall läggas till:

(1) EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.
(2) EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.
(3) EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.
(4) EGT L 174, 2.7.1997, s. 10.
(5) Se sida 69 i denna tidning.
(6) EGT L 184, 12.7.1997, s. 7.
(7) EGT L 351, 14.12.1987, s. 1.
(8) EGT L 116, 6.5.1997, s. 22.

"BILAGA III

Grupper av AVS-stater som undertecknat Lomékonventionen

Grupp I	Grupp II	Grupp III
Mauretanien	Tchad	Seychellerna
Mali	Centralafrikanska republiken	Comorerna
Niger	Benin	Madagaskar
Senegal	Kamerun	Mauritius
Burkina Faso	Ekvatorialguinea	Angola
Gambia	São Tomé och Principe	Zambia
Guinea-Bissau	Gabon	Malawi
Guinea	Kongo	Moçambique
Kap Verde	Demokratiska republiken	Namibia
Sierra Leone	Kongo	Botswana
Liberia	Rwanda	Zimbabwe
Elfenbenskusten	Burundi	Lesotho
Ghana		Swaziland
Togo		Djibouti
		Etiopien
		Eritrea"

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 september 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen